

SLOVANOVINY

- žákovské práce

ze Slovanu

ZŠ SLOVAN

slaví 40. výročí

2013/2014

Třetí číslo k oslavám

ZŠ Slovan

3.

40. výročí
naší školy

Pár řádků k zamyšlení.....od patnáctileté žákyně naší školy

Dětství a dospělost.

„Co bylo ve škole, co jsi dnes měla k obědu, kam jdeš, kdy se vrátíš?“ Typické rodičovské věty. Známe to všichni. Při větách tohoto typu si vlastně hned ani jedna strana, tázající či odpovídající, neuvědomí, že každý byl jednou dítětem, že jednou se stane dospělým a že možná bude i rodičem. Čím člověk více a více odrůstá dívčím a chlapeckým střevícům, tím více mu na hlavu padá kupa povinností. Každý špatný krok v životě je ponaučením. Dospělí, rodiče i učitelé se snaží, abychom se některých chyb vyvarovali, chyb, kterých se možná oni sami dopustili. Ale neměli by zapomínat, že i oni byli dětmi. Dětství ani dospělost nejsou choroby. Mládí je jedno z nejkrásnějších období života, ale musíme se mnohému naučit a zestárnout, abychom to pochopili.

Základní škola Slovan a Já

„Základní škola Slovan je můj základ života. Změnila mě z malého dítěte na statného studenta. Otevřela mi oči a zvětšila obzory. Připravila mě na další cestu životem. Naučila mě hned se nevzdávat a jít si za svým snem.

Připravila mě, připraví i ostatní.” Pavel Zajíček

„Na téhle škole se vzdělávám už devátým rokem. Z prvních ročníků si už mnoho nepamatuji. To mě ale zase tak netrápí jako to, že když na škole začíná být zábava, musím ji opustit kvůli vyššímu vzdělání. Na střední školu se sice těším, ale když člověk stráví polovinu života na tomhle místě, bude to minimálně zvláštní pocit už se sem nevracet.“ *Michal Kucik*

„ZŠ Slovan je jakási divná krabice, ve které pobíhají žáci jako mravenci v trávě. Je to ovšem krabice, která nás naučí spoustu věcí do života. Ti mravenci, nebo-li žáci a učitelé, by se tu měli cítit dobře a rádi se sem vracet. Někdo v tomhle mraveništi se ztrácí a hledá cestu ven, jiný nemá problém se tu vyznat.” *Tereza Manová*

„Jsem tu už devět let, za tu dobu jsem se naučil spoustu věcí, i když to možná není docela pravda. Radši bych trávil volný čas jinde. Ale co by ze mě potom bylo?” *Honza Daněk*

Interview se školou I.

Žáci: Ahoj školo, jsme žáci 7. B a moc rádi bychom ti položili pár otázek.

Škola: Zdravím, žáci 7. B, jsem moc ráda, že se o mě zajímáte. Ale bohužel nevím, jestli stihnu zodpovědět všechny otázky.

Žáci: Víme, že zanedlouho bude škola slavit své 40. narozeniny.

Myslíš, že jsi za své roky nasbírala nějaké zkušenosti?

Škola: Ano, myslím si, že za 40. let školního života jsem nasbírala mnoho zkušeností a mohla bych radit ostatním.

Žáci: A víš, kdy jsi byla založena?

Škola: Pamatuji si to, jako by to bylo včera. Bylo to roku 1973.

Žáci: Jsi spokojená s tím, že jsi nejnavštěvovanější školou v Kroměříži?

Škola: Spokojená? To je slabé slovo. Jsem hrdá na všechny lidi, kteří mi pomohli k mému rozvoji.

Žáci: Takže tě děti netrápí?

Škola: Nemůžu říct, že všichni dodržují školní řád, v některých případech si učitelé stěžují, například náš pan třídní učitel Petr Droščák, ale jinak sem chodí šikovní a pilní žáci.

Žáci: Myslíš si, že tě děti navštěvují rády?

Škola: Určitě, ti nejmladší mě navštěvují nejradši, což se o těch starších říct nedá. Ale je to jen otázkou věku.

Žáci: Jaké akce máš nejradši?

Škola: Nejradši mám sportovní dny a besedy se známými osobnostmi.

Žáci: Kam se poděli kosmonauti?

Škola: Sama nevím.

Žáci: Děkujeme ti, školo, že sis na nás udělala čas.

Škola: Já také moc děkuji, ahoj.

Školu zpovídaly holky ze 7. B (Kamila Krejčí, Tereza Zakravačová a Katka Petříčková)

Interview se školou II.

* Čau školo, jsme žáci 7B. Chtěli bychom ti položit pár otázek ...

- Ahoj, děti, zrovna mám čas, tak se ptejte!

* Kolik je ve škole žáků?

- Mám pocit, že je zde kolem devíti stovek.

* Jak dlouho se už žáci na škole učí?

- Letos to bude už 40 let!

* Chybí ti tady žáci o prázdninách?

- Je pravda, že potřebuji chvílku klidu, ale po čase je zde zvláštní ticho a žáci mi začnou chybět.

* Plánuješ, že bys někdy zavedla 6-ti měsíční prázdniny 2x za rok?

- Ha, ha. Ráda bych, ale je potřebné, abyste se učili.

* Jaké školní akce máš nejradši?

- Mám velice ráda vánoční atmosféru, takže vánoční jarmarky, ale líbí se mi všechny akce.

* Kolik je ve škole interaktivních tabulí?

- Máme tady cca 25-30 tabulí.

* Navštěvují tě děti rády?

- Nejmladší určitě ano, ale žáci 2. stupně z toho nejsou asi nadšení. Hlavně kvůli vstávání.

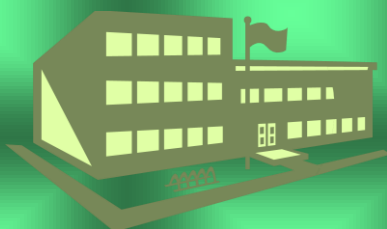
* A nelituješ občas, že jsi školou?

- No, někdy je to těžká práce, ale nelituji!

* Díky, že sis na nás našla čas, přejeme ti hodně štěstí v dalším školním roce.

* Taky vám děkuji. Ahoj.

Školy se ptala Kristýna Nedomová a Klára Formanová

Fiktivní interview s panem ředitelem:

Děvčata ze 7. E Simona Mácková a Nikola Dědková předpokládají, že rozhovor s panem ředitelem by vypadal asi takto:

Žákyně: Dobrý den, pane řediteli, jsme žákyně 7. E a rády bychom Vám položily několik otázek.

Pan ředitel: Ahoj, bohužel nemám moc času, protože se musím věnovat papírování. Ale na pár otázek bych si čas udělal.

Žákyně: Chtěly bychom se zeptat, proč jste nechali odstranit sousoší kosmonautů na nádvoří?

Pan ředitel: Sousoší bylo nebezpečné pro žáky, protože bylo velice rozbité a zastaralé.

Žákyně: Pane řediteli, slyšely jsme, že u nás na nádvoří žijí sovy, je to pravda?

Pan ředitel: Ano, přilétly sem už hodně dávno. Bude to už více než dva roky.

Žákyně: Vyučujete nějaké hodiny?

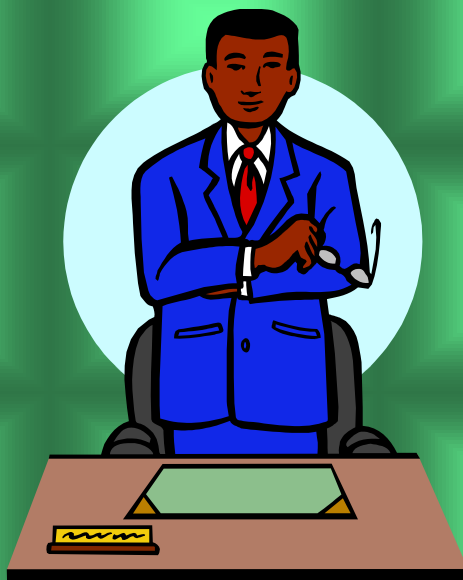
Pan ředitel: Ano, letos učím informatiku a zaskakuji, když jsou učitelé nemocní.

Žákyně: Jste rád, že jste ředitelem této školy?

Pan ředitel: Ano, ale dá to velice moc práce.

Žákyně: Děkujeme, pane řediteli, za Váš čas, ochotu i informace. Na shledanou.

Pan ředitel: Také děkuji, na shledanou.

Interview se ZŠ Slovan III.

Tereza Zelinková a Adéla Chadalíková, žákyně 7. E, si pro školu připravily následující otázky:

Žáci: Ahoj školo, jsme žáci 7. E a chtěli bychom ti položit pár otázek?

Škola: Jistě ráda vám odpovím.

Žáci: Myslíš si, že jsi dobře zařízena?

Škola: Minulý rok mi natřeli střechu, zrenovovali velkou tělocvičnu a mnoho tříd má i interaktivní tabule. Takže myslím, že ano.

Žáci: Kolik máš žáků a kolik učitelů?

Škola: Žáků je 950 a učitelů 63.

Žáci: Myslíš si, že jsi dosti zabezpečená?

Škola: Ano myslím, ale někteří zlí žáci mě poškozují, ale naštěstí mě školník vždy opraví.

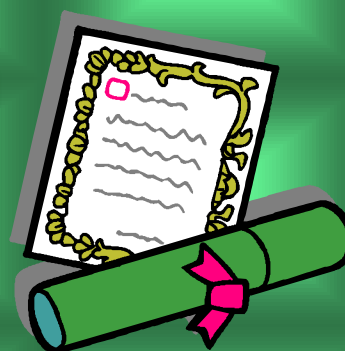
Žáci: Když žáci odcházejí na vyšší školu, zvládají výuku nebo zaostávají?

Škola: Myslím si, že nezaostávají.

Žáci: Myslíš si, že máš dostatek předmětů?

Škola: Ano, ale někteří žáci si myslí, že až moc.

žáci přejí svojí škole
vše nejlepší

Slovan mi dává křídla

Každý svého štěstí strůjce. Je důležité naučit se samostatnosti a sám vykonávat důležitá rozhodnutí. Škola je ideální tréninkový prostor. Tahle škola vám opravdu dá křídla a nepotřebujete k tomu pít Red Bull. Pro každého je studium jinak obtížné a o Slovanu se říká, že je to obzvláště těžká škola. Je potřeba si uvědomit, že to do nás učitelé hustí s dobrým úmyslem. K životu vědomosti prostě potřebujeme. Základní školou si musí projít každý.”

Šárka Janečková

